

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžr/73/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201434
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1012201434.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1. Coryn, s.r.o., so sídlom Jesenná 8, Prešov, IČO: 36 510 645, 2. BENC, s.r.o., so sídlom Jesenná 8, Prešov, IČO: 36 506 451, 3. PONECO, s.r.o., so sídlom Jesenná 12, Prešov, IČO: 36 707 996, 4. CORS, spol. s r.o., so sídlom Jesenná 8, Prešov, IČO: 36 467 057, 5. V. X., bytom P. XX, V., všetci právne zastúpení JUDr. Michalom Fecilákom, so sídlom Jesenná 8, Prešov, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, so sídlom Námestie slobody 6, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 07211/2012/SCDPK-59306 zo dňa 23. apríla 2012, na odvolanie žalobcov 1. až 5. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 158/2012-121 zo dňa 11. apríla 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 158/2012-121 zo dňa 11. apríla 2014 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č. k. 4S 158/2012-121 zo dňa 11. apríla 2014 podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie o žalobe žalobcov 1. až 5. proti rozhodnutiu žalovaného č. 07211/2012/SCDPK-59306 zo dňa 23. apríla 2012. Krajský súd uviedol, že žalobcovia napadli prvostupňové správne rozhodnutie, ktoré v zmysle § 247 ods. 2 OSP nemôže byť predmetom preskúmavania súdom. Zdôraznil, že žalobcovia nevyužili všetky možnosti v správnom konaní smerujúce k obnove konania, so správnym orgánom nespolicovali a svojou nedisciplinovanosťou spočívajúcou v nezaplatení správneho poplatku spôsobili zastavenie konania pred správnym orgánom.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo, pretože konanie vo veci bolo zastavené (§ 146 ods. 1 písm. c/ OSP s použitím § 246c OSP).

Proti tomuto uzneseniu podali prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia 1. až 5. a žiadali, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/158/2012-121 zo dňa 11. apríla 2014 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súdu prvého stupňa vyčítali, že na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rovnako tak mu vyčítali, že zastavením konania v prejednávanej veci žalobcom odňal ich procesné práva, ktoré im Občiansky súdny poriadok priznáva a tým im odňal možnosť konať pred súdom. Za nesprávny označili záver krajského súdu, že žalobcovia nevyužili všetky možnosti v správnom konaní smerujúce k obnove konania, nespolupracovali so správnym orgánom a svojou nedisciplinovanosťou spočívajúcou v nezaplatení správneho poplatku spôsobili zastavenie konania pred správnym orgánom. Poukázali na skutočnosť, že žalobcom bolo napadnuté rozhodnutie žalovaného doručené až dňa 31. mája 2012, cestou Prešovského samosprávneho kraja, pričom v tom čase už bolo toto rozhodnutie právoplatné. Právoplatnosť nadobudlo dňa 21. mája 2012. Namietali, že skutočnosť, že žalobcovia po podaní odvolania voči rozhodnutiu žalovaného neuhradili správny poplatok v konaní o obnove, nie je dôvodom na zastavenie konania, nakoľko pri podaní žaloby v zmysle § 250b OSP nie je podmienkou, aby žalobca vyčerpal v správnom konaní mimoriadne opravné prostriedky. Preto podľa žalobcov nemôže byť zmarením konania, pokiaľ žalobcovia z akéhokoľvek dôvodu nevyužili inštitút obnovy konania v pôvodnom správnom konaní, v ktorom s nimi žalovaný nekonal.

Ďalej namietali, že inštitút tzv. opomenutého účastníka, zakotvený v § 250b ods. 2 OSP podľa ustálenej súdnej judikatúry prelamuje dôsledky § 247 ods. 2 a § 250 ods. 2 OSP v tom, že priznáva procesné právo podať žalobu aj tomu, s kým správny orgán ako s účastníkom konania nekonal a napadnuté rozhodnutie mu nebolo doručené. Zdôraznili, že toto ustanovenie pripúšťa podanie žaloby aj proti neprávoplatnému rozhodnutiu a pri nevyčerpaní opravných prostriedkov v záujme dôslednej ochrany práv fyzických a právnických osôb.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v správnom konaní vedenom pod sp. zn. 07211/2012/SCDPK so žalobcami nekonal ako s účastníkmi konania, avšak rozhodnutie im bolo doručené a žalobcovia následne podali v konaní odvolanie. Ďalej uviedol, že odvolanie žalobcov v správnom konaní vyhodnotil ako podnet na obnovu konania, začalo konanie o obnove a vyzval žalobcov na zaplatenie správneho poplatku. Žalobcovia tak mali možnosť obhájiť svoje práva prostredníctvom opravného prostriedku v správnom konaní. Vyjadril sa, že použitie § 250b ods. 2 OSP by bolo v tomto prípade bezpredmetné. Účelom tohto ustanovenia je zabezpečiť opomenutým účastníkom konania doručenie správneho rozhodnutia a umožniť im podať opravný prostriedok. Doplnil, že žalobcovia už mali pred podaním žaloby rozhodnutie k dispozícii a využili možnosť opravného prostriedku, avšak konanie o podanom opravnom prostriedku bolo zo strany žalobcov zmarené tým, že napriek výzve neuhradili správny poplatok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov 1. až 5. nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 OSP.

Správne súdnictvo je založené na generálnej klauzule vyjadrenej v ustanovení čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd; Občiansky súdny poriadok však negatívnou enumeráciou v ustanovení § 248 kvantitatívne zužuje rozsah rozhodnutí správnych orgánov podliehajúcich súdnemu prieskumu. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov je potrebné mať na zreteli aj charakter napádaného rozhodnutia v zmysle ustanovení § 244 ods. 3, § 247 ods. 2 OSP, teda či ide o rozhodnutie, ktoré

- bolo vydané v správnom konaní,
- zakladá, mení alebo ruší oprávnenia a povinnosti fyzických a právnických osôb alebo sa priamo dotýka

práv, právom chránených záujmov alebo povinností fyzických alebo právnických osôb,
- po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (odvolanie, rozklad) nadobudlo právoplatnosť.

Žalobou v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je možné napadnúť právoplatné rozhodnutia správneho orgánu, ktorý rozhodoval v poslednom stupni, a ktorým bol žalobca podľa svojho názoru ukrátený na svojich právach (§ 247 ods. 1, ods. 2, § 250 ods. 4 OSP). To znamená, že žaloba má smerovať proti rozhodnutiu správneho orgánu druhého stupňa, ktoré nadobudlo právoplatnosť. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa je preskúmaná v spojení s právoplatným rozhodnutím správneho orgánu druhého stupňa a ak rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa obsahuje rovnaké vady ako druhostupňové rozhodnutie, je možné ho zrušiť podľa ustanovenia § 250j ods. 2 OSP, ale vždy len v spojení s právoplatným druhostupňovým rozhodnutím, nie samostatne. Zákom stanovená podmienka vyčerpania riadnych opravných prostriedkov je namieste preto, aby súd nenahrádzal odvolací správny orgán.

Od právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu v druhom stupni sa odvíja aj lehota pre podanie žaloby v zmysle ustanovenia § 250b ods. 2 OSP (dva mesiace od právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktorý rozhodoval v poslednom stupni).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu zistil, že žalobcovia podali žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 07211/2012/SCDPK-59306 zo dňa 23. apríla 2012, ktorým tento pretriedil a prestaničil v cestnej sieti pôvodný úsek cesty III. triedy č. 06810. Napadnuté rozhodnutie nebolo žalobcom doručované, nakoľko žalovaný ich za účastníkov konania nepovažoval. Napriek uvedenému žalobcovia dňa 06. júna 2012 podali podanie, označené ako „Rozklad, Návrh na obnovu konania“, v ktorom namietali okruh účastníkov konania a domáhali sa, aby správny orgán preskúmané rozhodnutie zrušil, alebo aby bolo konanie obnovené podľa § 62 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok). Žalovaný uvedené podanie posúdil ako podnet na obnovu konania a výzvou zo dňa 12. júla 2012 žalobcov spoločne a nerozdielne vyzval na zaplatenie správneho poplatku. Súčasne ich poučil, že ak správny poplatok nebude v určenej lehote zaplatený, konanie zastaví v zmysle § 30 ods. 1 písm. j/ správneho poriadku. Nakoľko žalobcovia vyrubený správny poplatok v stanovenej lehote nezaplatili, žalovaný konanie v tejto veci rozhodnutím č. 15451/2012/SCDPK-46909 zo dňa 15. augusta 2012 podľa § 9 zákona č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch zastavil. Toto rozhodnutie bolo dňa 23. augusta 2012 doručené žalobcom prostredníctvom spoločného splnomocnenca pre doručovanie.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom Krajského súdu v Bratislave, že žalobcovia v žalobe napadli prvostupňové rozhodnutie, proti ktorému bolo možné podať opravný prostriedok - rozklad. Nešlo teda o právoplatné rozhodnutie, ktoré by bolo možné napadnúť žalobou v správnom súdnictve (druhá hlava piatej časti Občianskeho súdneho poriadku). Nebola splnená základná podmienka konania podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 247 ods. 2 OSP), ktorá umožňuje preskúmať právoplatné rozhodnutia správneho orgánu, ktorý rozhodoval v poslednom stupni, po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov.

Odvolacia námietka žalobcov, spočívajúca v tvrdení, že nezaplatenie správneho poplatku žalobcami v konaní o obnove, nie je dôvodom na zastavenie konania, nakoľko pri podaní žaloby v zmysle § 250b OSP nie je podmienkou, aby žalobca vyčerpal v správnom konaní mimoriadne opravné prostriedky, nebola spôsobilá spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd opätovne poukazuje na ustanovenie § 247 ods. 2 OSP, s ohľadom na ktoré uvádza, že žalobcovia tým, že opomenuli svoju povinnosť zaplatiť správny poplatok v konaní o obnove konania, napriek poučeniu o následku nezaplatenia poplatku, vedome nevyužili zákonnú možnosť, ktorú mali v prejednávanej veci, aby sa bránili voči správne rozhodnutiu, ktoré pokladali za nezákonné.

V prípade žalobou napadnutého prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu ide o rozhodnutie, ktoré samo osebe nemôže byť predmetom preskúmania súdom. Krajský súd v Bratislave preto postupoval správne, keď konanie podľa ustanovenia § 250d ods. 3 OSP zastavil. Vychádzajúc z uvedených

skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/158/2012-121 zo dňa 11. apríla 2014 ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP, keď neúspešným žalobcom 1. až 5. ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto druhu konania náhrada trov konania neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.